

ΜΠΑΚΚΑΣ

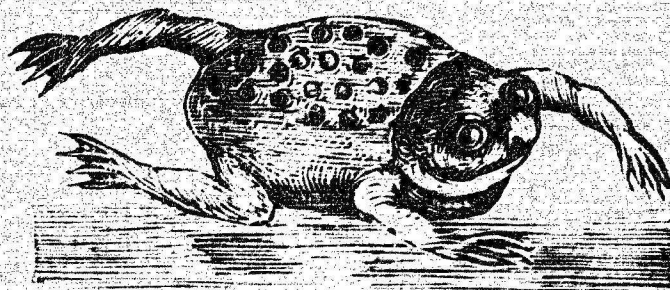
ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ

Έν Αθήναις	Φρ.	6
Έν ταῖς ἐπαρχίαις	»	7
Έν τῷ ἐξωτερικῷ	»	12
Διὰ τὰ Δημόσια Γραφεῖα	»	10

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ

ΚΑΤΑ ΤΡΙΤΗΝ ΚΑΙ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

Οἱ κρατῆσάυτες τὸν 2ον ἀριθμὸν θεωροῦνται συνδρομηταί.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΣ ΑΤΥΡΙΚΗ

ΤΙΜΑΤΑΙ ΛΕΠΤΑ 5

ΤΙΜΑΤΑΙ ΛΕΠΤΑ 5

ΠΑΤΡΙΩΤΙΚΑ ΚΟΥΑΚΙΣΜΑΤΑ.

Τὸν κοινὸν τόπον ὅτι ἀβδηριτίζομεν λέξιν ἦν πάντες προφέρουσι μέχρις ἀηδίας καὶ ἐυετοῦ ἀναφωνεῖ καὶ ὁ «Μπάκκας» σήμερον· διότι τῷ ὄντι εἶναι ἡ πρώτη φορά καθ' ἣν νομίζει ὅτι ὑφ' ὅλας τὰς ἐπόψεις θὰ τὴν δικαιολογήσῃ· ἔπειτα τόσον κταιριάζει, πού μὰ τὴν Δημοκρατίαν λέξιν καταλληλοτέραν δὲν εὔρει· συγγνώμην λοιπόν· οἱ πολὺ σιχασάριδες ἅς ἔχουν ὀλίγην ὑπομονήν.

Ὅταν συζητοῦμεν καὶ γίνεται λόγος περὶ προγράμματος νεαίου τινὸς Δεβίδου καὶ ἑτέρου τινὸς Βλάχου, ὅταν ἔχωμεν τὸν ἐγωϊσμὸν νὰ γελῶμεν μὲ τὸν οἶστρον τοῦ Χαϊδᾶ καὶ τοῦ Κουμπάρη, ὅταν θεωρῶμεν ἐν πεποιθήσει δημοκράτην τὸν Φιλήμονα καὶ τὸν Βυζάντιον τὸν ἀστέρα τῆς φιλοπατρίας καὶ τῆς τιμῆς χρονολογουμένης ἀπὸ τὰς κατὰ τὸν πόδερον δημοδιδασκάλων λεηλασίας τοῦ πατρός των, ὅταν ἀναγινώσκωμεν εὐχαρίστως καὶ εἰς τὸ δεύτερον φύλλον ὅτι παιδάριά τινα διὰ τὴν μπόζαν των γράφουσι παριστάμενα παρὰ φύσιν χθές καὶ πρῶν μὲ τὸ ταυπέ τοῦ ν' ἀναμορφώσωσι το ῥωμαϊκὸ μαστιγοφόρον τῆς ἐξαχρειώσεως τῆς ἑλληνικῆς πολιτείας τί ἄλλο σημαίνει ἢ ὅτι ἀρχίζομεν νὰ γαγγραινιάζωμεν εἰς τὰς ιδέας καὶ τὸ φρόνημα τὸ σταθερὸν καὶ εἰς τὴν ἐκτίμησιν τῶν τσακλινιδῶν;

Ὁ «Μπάκκας» ἐκλεψεν ὀλίγον πατριωτισμὸν ἀπὸ μεικτοῦς οἷτινες τὸν ἔκαμαν μονοπῶλιον καὶ ἄλλοι σαβουρόνουν ἀπὸ τινος ὁμογενεῖς, ἄλλοι μαζεύουν τὴ δεκάρα, ἄλλοι λείχονται πλησίον τοῦ Κουμουνοῦρου, καὶ ἄλλοι μὲ ἐμβαμν ἀκαθάρτου γλώσσης καὶ μουντζουρωμένον παρελθὸν μᾶς λέγουσιν· οἱ μὲν ὅτι παρέλυθεν ἡ διοίκησις, οἱ δὲ ὅτι ἔχνος ἐξωτερικοῦ ζητήματος δὲν ὑπάρχει, καὶ ἄλλοι εὐγνωμονοῦντες τὸν ὠραῖον τῆς Ἀττικῆς οὐρανὸν οὗ τὸ ψῦχος δὲν διεπέρασε τὰ ῥάκη των καὶ ὑφ' ὃν εὔρον πανταλὸν σώνει καὶ καλὰ παρίστανται Ἑλλαδοσωτῆρες καὶ κρεμοῦν τὸν βασιλέα, καὶ κρεμοῦν τὸν Κουμουνοῦρον, καὶ κρεμοῦν τὸν Ζαῦμην, καὶ γαυγίζουσι... καὶ γαυγίζουσι.

Καὶ δυστυχῶς τοὺς γαυγίζοντας ἀπὸ τοῦ σκύλου δὲν τοὺς λακτίζομεν, ἵνα λουφίσουν, τοὺς ἀφίνομεν, καὶ θὰ μᾶς δαγκάσουν ἐπὶ τέλους, θὰ δαγκάσουν τὴν κοινωνίαν τοῦτέστι· καὶ εἶναι σκύλοι λυσκαμένοι, διότι οὐ μόνον δὲν ἔχουν μέγαρον ὡς τοῦ Ῥιόκη, ἀλλὰ οὔτε πού κλίνει τὴν κεφαλὴν, καὶ καθ' ἑκάστην λήγουν τὰ συναλλάγματα καὶ τὸ χειρότερον οἱ ἄνθρωποι οὗτοι τῆς ἐργασίας δεικνύουν ἱπποτισμὸν καὶ χαρίζουσι ὅτι δὲν ἔχουν ὅπως ἐχάρισε δημοκρατικῶς τις βουλευτῆς τὴν βουλευτικὴν του ἀμειβὴν ἣν ἦσαν ἔτοιμοι νὰ κατάρσχουν οἱ παντοπῶλαι δυνεῖσται. Μᾶς λέγουσι ζήτω ἡ δημοκρατία· δημοκρατία δὲ σημαίνει ἐσχάτη φρόνησις καὶ τιμή· οὗτο δὲν ἀρεῖται οὐδεὶς πιστεύων· πλὴν ἐν πρώτοις ὅσοι τὴν ζητοῦν ἔχουν φρόνησιν; συλλογισθῆτέ τους ὀλίγον· τῆς γηρασάσης Γαλλίας ἀκόμη ἀμφισβητοῦν τὴν φρόνησιν καὶ ἀκόμη ἀμφισβᾶλλουν τινὲς ἂν θὰ προκόψῃ ἐντελής χειρφεσία· πλὴν ἡμεῖς κατὰ τί δὲν εἴμεθα ἐλευθεροὶ; ἀφοῦ καὶ οἱ ἀτίμως ἀποπειρώμενοι σφετεριστὰι τῆς θελήσεως καὶ τῆς γαλήνης τοῦ λαοῦ κρίνονται ἐπιεικέστερον τοῦ κλέπτου 100 δραχμῶν;

Ὁ «Μπάκκας» σκοπεύει νὰ λακτίσῃ τοῦλάχιστον ὅσον δύναται βεβαίως μερικὰ κυνάρια καὶ δὲν χροιάζεται ἢ νὰ σκιαγραφῆσῃ ὀλίγον μὲ τὴν σειράν του καθένα τί καρβουνιάοιδες εἶναι, νὰ ἐπιχύσῃ δηλαδὴ aqua forte εἰς ἑλκὴ τινὰ ἄτινα ἐπιδημία μᾶς ἐκόμισε· διότι πρέπει νὰ ἐννοήσωμεν ὅτι τὸ χαϊρέκακον εἶναι τὸ μεγαλείτερον κακόν, καὶ ἂν σήμερον δὲν ἀσχάλωμεν διότι ἐπιτίθενται καθ' ἑνὸς καὶ δὲν καυτηριάζομεν τὰ ἑλκὴ ταῦτα ὅλοι θὰ σαπήσωμεν καὶ θὰ βλέπωμεν τοὺς παλαβοὺς παίζοντας ῥόλο Καστελάρ, τοὺς Δεβίδας διαδόχους τοῦ χαλυβδίνου καὶ μεγαλοφυοῦς Δεληγεώργη, τοὺς Ῥαμπαγάδες ἠθικολόγους καὶ πατριώτας καὶ ἕνα κάποιον Ῥούκην συντάκτην ἐφημερίδος.

ΟΙ ΥΠΟΨΗΦΙΟΙ.

Στῆς ἡμέρας ὅπου ζοῦμε
Σὲ παράξενη ἐποχὴ
Πόσα θάματα θὰ ἰδοῦμε
Στὴν Ἀθήνα τῆ φτωγῆ

Δὲν ὁ κόσμος πῶς θ' ἀλλάξει
Μὲ τὴ νέα μας Βουλὴ
Καὶ τὸν κόσμον θὰ τρομάξει
Μιὰ μεγάλη κεφαλὴ.

Φύσ' ἀγέρα κι' ἄς φουσκόνει
Ἡ πνοή σου τὰ παντὶ
Τώρα ὅπου στὸ τιμόνι
Θὰ καθίσουν τὰ παιδιά.

Τραλαλά καὶ τραλαλά
Τί προγράμματα τραλλά
Τί ἐλπίδες, τί χαρὰς
Μὲ τῆς νέαις ἐκλογαῖς.

Θησαυρὸς ποῦ ἦτον κρυμμένος
Μ' ἓνα πρόγραμμα πλατὺ
Ὁ Δεβίδης φουσκωμένος
Βγήκε ψήφους νὰ ζητή.

Δὲν εἰξεύρει ἄλλο θεό του
Οὔτε κόμμα ἢ ἀρχηγό
Κι' ἀρχινᾷ μὲ τὸ ἐγὼ του
Καὶ τελειώνει μὲ ἐγὼ.

Μέσα στὸ δωμάτιό του
Ποῦ ἐμελάνωνε χαρτιά
Καὶ βασιλεῖο δικό του
Εἶχε στήσει μιὰ γωνιά,

Τῆς καθήκλαις στὴν ἀράδα
Εἶχε βάλει γιὰ λαὸ
Καὶ μονάρχος τὴν Ἑλλάδα
Κυβερνοῦσε στὸ κρυφό.

Ἀλλὰ τώρα ἡ κούκλαις κάτου,
Ἦλθ' ἡ ὥρα ν' ἀκουσθῆ
Ἀπ' τὸ βῆμα ἡ λάλια του
Ποῦ θὰ τρέμη ὅλη ἡ γῆ.

Τραλαλά καὶ τραλαλά
Τί προγράμματα τραλλά
Τί ἐλπίδες, τί χαρὰς
Μὲ τῆς νέαις ἐκλογαῖς.

Ὁ Μακράκης παρὰ πέρα
Μ' ἓνα πρόγραμμα φωτιά
Εἰς τὴν Πόλι μιὰ ἡμέρα
Θὰ μᾶς πάη βρε παιδιά.

Κι' ὅπου δρόμος καὶ σοκάλια
Ἡ στασιδι ἢ ἐκκλησιὰ

Νάσου τὴ καλογεράκια
Μὲ προγράμματα ἀγκαλιά.

Καὶ ὁ δάσκαλος παντιέρα
Μεσ' ἀπὸ τοῦ Καρμπολά
Ξεδιπλῶει στὸν ἄερα
Τὸ μαντήλι, ποῦ φουᾷ.

Τὴ Βουλὴ μας χωρὶς αἷμα
Θὰ χωρίσῃ μονομιᾶς
Εἰς ψυχὴ κορμὶ καὶ πνέυμα
Καθὼς χωρίσε κ' ἐμᾶς.

Τραλλαλά καὶ τραλλαλά
Τί προγράμματα τραλλά,
Τί ἐλπίδες, τί χαρὰς,
Μὲ τῆς νέαις ἐκλογαῖς.

Μὲ τὴ σκούφια τοῦ παποῦ του
Κι' ὁ Κουμπάρης μας γυρνᾷ
Καὶ κουμπάρο μὲ τοῦ νοῦ του
Γράφει κάθε ποῦ ἀπαντᾷ.

Καὶ θὰ ἰδοῦμε τὸν Κουμπάρη
Καθὼς ἄλλοι μερικοὶ
Ποῦ θὰ δώσῃ καὶ θὰ πάρῃ
Μὲ τὰ μαῦρα στὸ σακκί.

Καὶ κουκοῦ καὶ τραλλαλά,
Τί ὠραῖα, τί καλὰ
Τί ἐλπίδες, τί χαρὰς
Μὲ τῆς νέαις ἐκλογαῖς.

ΦΥΛΛΟΞΕΡΑ.

ΚΟΥΑΞ ΚΟΥΑΞ.

Μεταξὺ δύο δουλικῶν

— Καυμένη Μαρία! δὲν ἔμαθες τὸ δυστύχημά μου!

— Ποῖον δυστύχημα Σταμάτά μου! δὲν μοῦ εἶπες τίποτε

— Νά, προχθὲς τὴν «Δευτέραν» ὁ Νικολός μου ξεύρει
ὁ ἀγαπητικὸς μου ἐπῆγε διὰ ψάρεμα καὶ ἀκατὰ δυστυ-
χῶς» ἐγλύστρισε ἀπὸ ἓνα βράχον εἰς τὴν Θάλασσαν καὶ ἐ-
πνίγη «αὐτανδρὸς».

Ἐπὶ τέλους κατηρτίσθη καὶ ὁ ἀνθυπουργικὸς συνδυα-
σμὸς ἐν Πύλῳ· ἀποτελεῖται οὗτος ἀπὸ τοὺς κ. Τριγγετα
père et fils... πρὸς συμπλήρωσι τοῦ οἰκογενειακοῦ τού-
του συνδυασμοῦ καὶ κατάρτισιν αὐτοῦ εἰς Τριάδα «ὁμοού-
σιον» καὶ ἀκλόνητον ζητεῖται τὸ «πνεῦμα»...

Ἐν συνεδριάσει εἰρηνοδικείου.

Ἡ αἴθουσα εἶναι πλήρης· ὁ κ. Εἰρηνοδίκης — Να ἀπο-
συρθῶσιν πάντες πλὴν τῶν κ. Δικηγόρων· οὐδεὶς ἀποσύρε-
ται ὁ κ. εἰρηνοδίκης νὰ καθίσωσι μόνον οἱ κ. Δικηγόροι.
Κάθηνται πάντες πλὴν ἑνός· ὁ κ. Εἰρηνοδίκης. — Διαλύε-
ται ἡ συνεδρίασις!... unus enim solus disputatio fare
non potest!...

τίσωμεν μετ' τὸ Δημοκρατικὸν καταπότιον; Καί δεν φοβεῖσθε ὅτι θὰ πάθῃ ἀπὸ γενικῆν τῶν ἐντοσθίων ἐπανάστασιν, ἐκραγήσομένην πανταχόθεν εἰς αἰμορραγίας καὶ λυσεντερίας, ἐκρήξεις καὶ διαρρήξεις;

Ἄλλὰ τίς σᾶς ἐπεισεν ὅτι τὸ παιδίον τῆς χθῆς εἶναι σήμερον ἀνὴρ; μήπως τὰ πολιτικοσατυρικά ἄρθρα τοῦ «Ραμπαγᾶ»; ἢ μήπως τοῦ Μακράκη αἰψαλωδίαί; ἢ μήπως τῶν παιδαρελίῶν τὰ τσιλιπερδίσματα, ἢ μὴ τέλος οἱ λίβελλοὶ ἀδεσπότων τινῶν κυναρίων; Αἰδῶς Δημοκρατικοί! Αἰδῶς πρὸς τὴν Δημοκρατίαν.

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΜΑΚΡΑΚΗ ΥΠΟΨΗΦΙΟΥ ΒΟΥΛΕΥΤΟΥ ΑΘΗΝΩΝ.

Φίλοι συμπατριῶται μου ἰδοὺ κ' ἐγὼ ἐν μέσῳ τῶν ἐκλογῶν ἀγωνιστής, χριστιανὸς προβάλλω, Ἄν στέφανον ἐξ ἀκανθῶν ἢ ἐξ ἀνθῶν φορέτω θὰ ὑποστῶ καρτερικῶς τὸ ἐν ὧς καὶ τὸ ἄλλο Γνωρίζετε, μοὶ φαίνεται, τὸ πρόγραμμά μου ὄλοι κηροί, λιθάνοις, καὶ καπνοῖς, νὰ ἐμβῶμεν στήν πόλιν.

Ὅπότεν τὰς κατὰ ξηρὰν ὁρῶ ἐτοιμασίας. ὅταν τὰς κατὰ θάλασσαν παρασκευάς σας βλέπω ὦ τότε μετ' ἀποστροφῆς καὶ μετ' ἀπελπισίας τὸ πρόσωπόν μου ἀφ' ὑμῶν ἐν φρικῇ ἀποτρέπω κάτω τὰ ὄπλα πρὸς θεοῦ! ἄς βυθισθοῦν οἱ στόλοι μετ' ἄλλο δμοφύριον θὰ ἐμβῶμεν στήν πόλιν.

Ὅπότεν πάλιν ἐνδακρυς τοὺς ὀφθαλμούς μου ρίψω καὶ ἰδῶ ποιοὶ κληρικοὶ διδάσκουν τὴν θρησκείαν ὦ τότε ἐν μοὶ αἴσθημα δὲν δύναμαι νὰ κρύψω νὰ πνίξω ἂν ἦν εὐκόλον πάντας εἰς δράκκα μίαν μόνος ἐγὼ, κάτω αὐτοὶ, κάτω νὰ πέσουν ὄλοι μετ' ἄλλο μόνον μου τὴν διδαχὴν θὰ ἐμβῶμεν στήν πόλιν.

Καὶ ὅταν βλέπω τὴν οἰκτρὰν αὐτὴν ψευδοπαιδείαν τὴν δηλητηριάζουσαν τοὺς τῶν Ἑλλήνων παῖδας μοὶ φαίνεται πῶς σκώληξ τις μοὶ τρώγει τὴν καρδίαν καὶ ὅτι μετ' ἀδεσποῦσι παντοῦ παντοῦ μετ' ἄλλο κάτω ἢ ψευδοπαιδεύσεις καὶ οἱ ἀγύρται ὄλοι μετ' ἄλλο μόνον διδάσκαλον θὰ ἐμβῶμεν στήν πόλιν.

Ὅταν σκεφθῶ πῶς τὸ μικρὸν ταλαίπωρον ταμεῖον πλῆροῦται κ' ἐν μιᾷ στιγμῇ κενοῦται ἀοράτως μοὶ φαίνεται ὡς ἀνοικτὸν καὶ ἀχανὲς μνημεῖον εἰς ὃ ἐνθάπτουν πάντοτε ὀλόκληρον τὸ κράτος τοῦλάχιστον νὰ ἔθαπτον κ' ἐμεῖς . . . ὦ κάτω ὄλοι καὶ μόνος μου ἐντὸς αὐτοῦ. . . Νὰ ἐμβῶ εἰς τὴν πόλιν.

Ἦδη ἀφοῦ ἠκούσατε ἅπαντες τὰς ἀρχάς μου πρέπει νὰ μάθετε καὶ πῶς θὰ ἐργασθῶμεν ὄλοι ἵνα, συνάρσει τοῦ Θεοῦ, καὶ μετ' ἄλλο προσευχάς μου, εἰσελθῶμεν in gloria ὄλοι μας εἰς τὴν πόλιν λοιπὸν γονυπετήσατε . . . Κύριε μνηστήτη μου καὶ πνεῦμα θεῖον ἅγιον θεοῦ ἐν τῷ στόματί μου! . . .

Ὅλοι μας ἀυπόδητοι καὶ ἀσκεπεῖς σὺ ἄλλο κρατοῦντες εἰς τὰς χεῖράς μας καθεὶ μίαν χαμπάρια θὰ προχωρήσωμεν ὄλοι! . . . Θεέ μου πᾶσι δόξα καὶ ἰδὲς μουκρόματον ὄλοι σου τὴν Ἑλλάδα! . . . Κ' αἴφνης ὅταν πατήσωμεν ἐκεῖ τὸν πόδα ὄλοι θὰ κρᾶξωμεν πετεινήδον ἐμβῶμεν στήν πόλιν.

Τότε ὁ Τούρκος ἐντρύψας τοὺς ὀφθαλμούς του τριβῶν καὶ βλέπων ὅτι ἡ χαμπὰς κρατεῖται εἰς τὰς χεῖρας τὸ μέτωπόν του ὁ δειλὸς ἐπὶ τῆς γῆς προστρέβων θὰ εἶπῃ εἰσι ἦταρε γραφτὸ ἀπὸ τὴν μοῖρα καὶ πέκειμ θὰ μᾶς εἰποῦν μείνατε σεις στήν πόλιν ἀφοῦ ἐμεῖς δὲν πήραμε χαμπὰρι οἱ χαχόλοι.

ΜΑΚΡΑΚΗΣ.

ΚΟΥΑΞ ΚΟΥΑΞ.

Ἄπὸ γῆς τὴν πρώτην ὁ γέρον πρωθυπουργὸς ἀνεγεννήθη. Λοιπὸν da caro ἀπὸ τὸ Δ. εὐχόμεθ' ἢ φθάσῃ καὶ εἰς τὸ Ω.

Εἰς τὸ πρῶτον ἄρθρον τοῦ «Ραμπαγᾶ» τῆς Πέμπτης τὰ εἶχε κάρει θάλασσα, ὀλίγον παρακάτω ἐσκεπεῖς το σπῆτι του, καὶ μίαν φλόγα εἰς τὰ θέμεθλα αὐτοῦ ἢ ὅποια τὸ κατέκαιεν. Παρίστανε δηλαδὴ ὁ «Ραμπαγᾶ» τὴν φοβερὰν εἰκόνα τοῦ χάους! πῦρ γῆ καὶ ὕδωρ. Τὰ ῥέστα ἐν αὐτῷ μᾶς ἐφάνηκαν συντρίμματα τῆς φοβερᾶς ἐκείνης συγκρούσεως τῶν ἀδιαλλάκτων στοιχείων, διὰ τοῦτο πολλὰ ἐμύριζεν χωματίλας, ἀλλὰ ἦταν χλιαρὰ χλιαρὰ, καὶ τὰ περισσότερα δὲν τὰ ἐπίασε τὸ ἀλάτι φαίνεται ὅτι, ἐν τῶν τριῶν στοιχείων, τὸ ὕδωρ, δὲν ἦτο θαλάσσιον ἀλλὰ πόσιμον.

Κάτωθι ἐνός λιβέλλου ἐρίπτετο ἐν παλοῦκι, ἀπαρᾶλλάκτως ὡς ὑπὸ τὴν κόπρον κρύπτεται ὁ σκάδαρος. Τὸ παλοῦκι αὐτὸ ἐκάρφωσαν εἰς τὰς φυλακάς ὡσεὶ ἦτο ἢ ψυχὴ ἢ γράψα καὶ ἀοράτως διςπεῖρασα τὰ παληόχαρτα ἐκείνα τὰ ὀποῖα ἐτίμωσαν μετ' ἄλλο ὄνομα τοῦ λιβέλλου.

Ἐκτοτε αἱ φυλακαὶ ἐξετελλίσθησαν, καὶ γενικὴ ἐπικρατεῖ ἀσφάλεια τῆς ζωῆς, τῆς περιουσίας καὶ τῆς ἀγνότητος. — Δὲν κάνω, ἐφώνει προχθὲς ἀντάμης τῆς Πλάκας, ποῖο βρωμοδουλιχί, γιὰτὶ ἐν καταδέχομαι νὰ μπῶ στή φυλακή.

Ἐν ταῖς φυλακαῖς λοιπὸν ἐν παλοῦκι! καὶ στήνεται ὁ λόρθο, καὶ κρῖνεται, καὶ ἀνακρῖνεται, καὶ ἀπολογεῖται, καὶ λέγει ὅτι εἶναι δημοκρατικὸν, καὶ ὅτι ἔχει ἀρχάς, καὶ φάλλει τὸ Carolo quinto, καὶ μεθ' ὄλλοις αὐτὰς τὰς παιδικὰς ζωηρότητας, ὁ εἰσαγγελεὺς Μπένης ἐνθουσιχί, τὸ χαϊδεύει, καὶ ἀφερίμ ἀφερίμ λέγων τὸ ἀποφυλακίζει, δίδων αὐτὸ καὶ ὀλίγα ζαχαρωτά.

Ἰατρὸς ἐπισκέπτεται ἀσθενῆ ὅστις πῖσχει ἀπὸ εὐκοιλιότητα.

— Μὰ σὺ ἀδελφε, δὲν φυλάττεσαι θὰ τελειώσῃς καμμιὰ φορὰ στὰ καλὰ καθούμενα.

— Ναι. Γιατρέ μου! μὰ τώρα μοῦ φαίνεται πῶς θὰ τελειώσω στὰ κακὰ καθούμενα.

Ξέρεις μουρὲ Νιόνιο ποῦ ἢ μεγαλείτερη σοφία τοῦ θεοῦ εἶναι τὸ νὰ πλάσῃ, ἐκατάλαβες, τὴν γυναῖκα ἀπὸ τὴν βί-

Τοῦ Μακράκη τὸ πρόγραμμ' ἀφίνω
Τὸ διαβάσαν μου φαίνεται ὅλοι
Νὰ μὰς πάλι γυρεύει στὴν Πόλι
Ἄφου πρώτα περὰς ἀπ' τὴν Τῆνο.

Τοῦ Κουμπάρη τὸ ξεύρετε πάλι
Τοῦ καλοῦ μας αὐτοῦ ἀδελφοῦ
Καὶ αὐτὸς προσπαθεῖ νὰ μας βάλῃ
Μέσ' τὴν Πόλι, μὰ νὰ τὸ Κορίου

Τὸ δικό μου λοιπὸν Συμπολιταί
Νὰ ἀκούστε ἀκόμα σὰς μένει
Καὶ σὰν φίλοι στενοὶ νὰ μου πῆτε
Ποῖο σπιτάλι καὶ μένα προσμένει.

Πῶς ν' ἀρχίσω καὶ ποῦ νὰ τελειώσω
Νὰ σὰς πῶ ἔχω τόσα πολλὰ
Ποῦ θαρρῶ στὴν ἀρχὴ θὰ σκουρώσω
νὰ!... τὰ χάνω!... adio μυαλά!...

Συμπολιταί! ἡ Πατρίς κινδυνεύει
Καὶ ἂν θέτ' ἡ φτωχὴ νὰ σωθῇ
Πρέπει ν' ἀναποδογυρισθῇ
Κ' ἔτσι ὕστερα νὰ ταξειδεύῃ

Στὴ διοίκησι πέφτουμε ἔξω,
Ναυγοῦμε οἰκονομικῶς
Στὴ μεγάλη ἰδέα ἂν τρέξω
Θὰ τὴν εὐρῶ κακοῖν τε κακῶς

Τώρα τώρα καὶ γιὰ τὸ στρατό μας
Δύω λέξεις παιδιὰ θὰ σὰς πῶ
Νὰ ὑπάρχη, νομίζω, κακό μας
Ἄφου διόλου δὲν ἔχει σκοπό.

Ἄν μποροῦσε τοῦλάχιστον ἓνα
Ναυτικὸ καὶ πεζὸ νὰ γενῆ
Καὶ καλὸ καθαλάρη καθ' ἓνα
Νὰ τὸν δῆς στὰ πανιὰ νὰ φανῆ

Ἐννοῦσα τὴν ὑπαρξί τότε
Τοῦ στρατοῦ στὴν Ἑλλάδα, παιδιὰ,
Ναυτικοὶ καὶ πεζοὶ στρατιῶται
Νὰ γενοῦνε μαζὴ Σχορδαλιὰ.

Γιὰ τὰ γράμματα κλίνω τὸ στόμα
Τὸ Μακράκη νομίζω καλὸ
Νὰ σὰς βγάλῃ μακριὰ ἀπ' τὸ σῶμα
Καὶ νὰ μείνετε πνεῦμ' ἀπαλό.—

Τὴν ἀσφάλεια πάλι ἀφίνω
Ἄφου γάτους, γαῖδούρια, σκυλιὰ
Στὸν Κουμπάρη μας ἄνθρωπο φέρε
Γιὰ μιὰ τόσο σπουδαία δουλειὰ

Συμπολιταί! ἂν θέτ' ἡ πατρί μας
Νὰ βρεθῇ εἰς τὴν πόλι ποτέ.
Συμπολιταί μου! πρέπει κ' οἱ τρεῖς μας
Μὴ φουρνιὰ νὰ γενοῦν βουλευταί.

Ὁ Κουμπάρης με μιὰ μακρὰ
Ὁ Μακράκης με μιὰ ἄγρια
Καὶ ἐγὼ με τσακιστὰ καυτὰ
Μέσ' τὴν Πόλι, ἔπαι, ἔπαι, ἔπαι
Ταξιδιῶτα

ΚΟΥΛΞ ΚΟΥΛΞ.

— Παραδόξον μοι εἶπεν εἰς τὴν καιρὸν τῆς Ῥώσου πάλι
τοῦ Βαλαφίτου, ὅτι σποκαίει τὸν Δεληγιώργη εἰς τὸν
τοῦ καὶ ἄγρον ἔρωτα, ἐν ᾧ αὐτὸς οὐδέποτε τὸν γάμο.

— Ἡ ἀδελφε, καὶ οὐ κοίτατε τοὺς λόγους τοῦ;

Ὅμως ἀνθρώπων ἐξώθεν πῆς ἀνάγκης τοῦ Κουμπάρη.—
Εἰς εἴ ὅλων Ε! τί γὰρ, νὰ εἴρωμε;
Ἐπερὸς—Ὅχι καυμένο, ἄς πᾶμε νὰ ἴδωμε καὶ τὸν ἑπι-
τάριο τοῦ Κουμπάρη.—

Πρόβλημα. Διάγραμμα ἀνάγκης 1 καὶ θέσεως τοῦ αἰδι-
ροδρομοῦ εἶναι πῆρες; μιὰ μονή θέσις εἰς κενή ἂν πῆ
καταλάβῃ ὁ Ῥομπότης εἶναι βουλευτής; πόσαι θέσις εἶναι
κατηλειμμένα; ὅστις λύσῃ τὸ πρόβλημα, λαμβάνει μιὰ
αμοιβωμένη πιστόλα τοῦ Στεγασιώη—ἀγροτο φινόπυρα!

Ὅταν ἀναγνώσκωμεν τὸ αἴφως τοῦ Κερύρα, θαυμάζωμεν
τὸ τουπέ τοῦ ἀνθρώπου αὐτοῦ. Φαντασθῆτε νὰ ομιλῇ περὶ
ἠθικῆς καὶ ἀγνότητος στόμα, ὅπερ ὑπῆρξε πάνποτε τὸ σῶ-
μα διὰ τοῦ ὅπου διοχετεύθησαν ὅλαι αἱ ἀκαθαρσίαι τοῦ
ἔθνους μας ὀλοκλήρου ἀπ' ἧς ἐποχῆς ἐπῆλθεν εἰς τὸν Κε-
ρυρὸν ἡ ἰδέα νὰ ανοιξῇ τὸ στόμα τοῦ.

Πρὸς τοὺς κλητῆρας τῆς ἀστυνομίας.

Ὅσάκις τὴν νύκτα βλέπετε χάρτην μὴ τὸν λαμβάνετε
ἀποτόμως νομίζοντες αὐτὸν λιβελλόν, διότι ἐνδεχόμενον
κάτωθι αὐτοῦ νὰ κρύπτεται καταλαμβάνετε ὁ μικρὸς σο-
λιάρχος καὶ εἶναι βεβαιότερον νὰ βρωμίσητε τὴν χεῖρα σας
δι' αὐτοῦ ἢ διὰ τοῦ λιβελλοῦ.

ΞΑΒΕΡΙΟΣ ΛΑΝΔΕΡΡ.

Σκέψις. Ἐὰν ὁ Κουμπάρης ἐβγάζε κάλπην εἰς τὸ φρε-
νοκομεῖον τῆς Κερκύρας, θὰ ἐπέτυχανε παμπύρη! μόνος
ὁ φύλαξ τοῦ σωφρονιστηρίου θὰ τοῦ ἔρνεϊ τὸ ψῆρον.—

Ῥωσίαν ἀποκρεάτικη εἰκόνα παριστάνουσιν αἱ παραμοναί
τῶν ἐκλογῶν μας; ἡ μόνη διαφορὰ τούτων ἀπὸ τὰς πραγ-
ματικῆς εἶναι ὅτι κατ' ἐκείνας φέρουσιν οἱ μασκαράδες ντο-
μινὸ διὰ νὰ γνωρίζωνται ἀπὸ τοὺς μὴ τοιοῦτους, ἐν ᾧ κατ'
αὐτὰς οὐδεὶς φέρε ντομινὸ. Ὅλοι εἶναι μασκαράδες.

Τὸ χθεσινὸν πρόγραμμα τοῦ κ. Καλλιγᾶ ἦτο τὸ Κέντρο
ἄσμα πῆς ἐπιστήμης τοῦ Ρωμαίου Δικαίου διὰ τοὺς φοι-
τητὰς τοῦ Πανεπιστημίου.

Κυρία ἐκ τοῦ παραθύρου τῆς ἰναγκάζετο νὰ ἀκούῃ φλυα-
ρίας πρὸς τινος ἐραστοῦ par force ἡμέραν τινα ἐν ᾧ αὐτὸς
τῇ ἐξηγείτο σφοδρὸν ἔρωτα, ὄνος ἤρξατο νὰ ἀγκανίξῃ πλη-
σίον τοῦ.

Ἡ Κυρία—καὶ τώρα τίνα ἐκ τῶν δώω σας νὰ ἀκούω;

Ὁ ἐραστής.—Ὅντινα ἐννοεῖται καλλιον, ἀγγελε μου.—

Ἐν τῷ Ὁδείῳ.

Ὁ κ. Ἐνιγκ. — Πῶς ὀνομάζεσθε κύριε ;

Ὁ Μαθητής. — Ἀπόστολος Ἱεραίου δούλος σας.

Ὁ κ. Ε. Καί ἔχετε ἀρχὰς φωνητικῆς μουσικῆς ;

Ὁ Μ. — Ὡ βέβαια ἔκαμα τέσσαρα χρόνια τριβὴ εἰς τὸν ἅγιον Σίδερο βοήθειά σας.

Πρὸς τὸν κ. Τζ. ἰατρὸν ἐν τῇ Ἀστυκλινικῇ — et comment est ce que vous avez obtenu cette haute place ! — Les femmes les femmes . . . il n' y a que ça !!

Διατί ἡ φύσις δὲν ἐχάρησε μύστακας καὶ εἰς τὰς γυναῖκας ;

Διὰ τὴν μὴ κωλύεται οὔτε ὑπὸ μιᾶς τριχὸς ἡ ἡδονὴ τοῦ φιλήματός των.

Ἐτερόφθαλμος τις ἐρωτήσας χωλαίνοντά τινα πῶς πηγαίνουν οἱ πόδες του, ἀπήντησεν, ὅπως τοὺς βλέπεις φίλε μου.

Πολλοὶ πνευματώδεις μᾶς ἔστειλαν ἄφθονον ὕλην πρὸς καταχώρησιν· συγχάριζον δὲ αὐτοὺς διότι οὐδὲν ἄλλο εἶναι ἢ καθαρά ὕλη.

Περὶ τῆς Λάσπης ἐν ἣ ὑπεδέχθησαν τὸν κ. Ζηνόπουλον οἱ συμπολιταὶ του καὶ ἀφ' ἧς δὲν θέλει νὰ ξεκολλήσῃ ἡ «Ἐφημερίς» καὶ ὁ «Ραμπαγᾶς» προσεχῶς θέλομεν γράψῃ ὄχι διὰ τὴν λασπώσωμεν τοὺς συντάκτας τῶν ἀνωτέρω ἐφημερίδων, ἀλλὰ διὰ τὴν ἀποδείξωμεν αὐτοῖς ὅτι ἐκεῖνος ὅστις εἶναι βουτηγμένος στὸ κενέφι ἔχει δικαίωμα νὰ ἀποκαλῇ λασπωμένους τοὺς ἄλλους.

Διάλογος χωρικοῦ καὶ τῆς γυναικὸς του βλεπόντων διαβαίνοντα τὸν ἡγεμόνα τοῦ Μαυροβουνίου ἐν Βιέννῃ.

— Τὸν γνωρίζεις ; εἶναι ὁ ἀνεξάρτητος ἡγεμὼν τοῦ Μαυροβουνίου.

— Καὶ διατί τὸν ἀποκαλοῦσιν ἀνεξάρτητον ;

— Διότι εἶναι ἐλεύθερος νὰ ταξειδεύῃ χωρὶς νὰ σῦρῃ τὴν γυναῖκά του. (Figaro).

Φοιτητὴς ἐρωτηθεὶς διατί γράφει τὸ ὅτι μὲ ψιλὴν ἀπάντησεν εὐστόχως

— Ἔτσι μ' ἀρέσκει.

ΜΠΑΚΑΚΟΦΟΒΙΑ.

Ἦτο ἐπόμενον... συνέπεια φυσική . . . Εἰς τὸν πρῶτον ὁξύν λαρυγγισμόν τοῦ ἀμφιβίου Μπάκακα, τὰ παιδαρέλια — τῆς Καλησπέρας σας ἐπήρανε τὸ φύσημά των μέχρι ὅζως χάριν κυνηγίου, καὶ ἡ φτωγὴ Καλησπέρα ἐκκληνύχτησε τὸ κοινὸν τὸ ὁποῖον οὐδέποτε θὰ καλημερίσῃ πλέον.

Χὰ, χὰ ὁ Μπάκακας, τὸ κατευόδιον

Γελά καὶ εὐχεται στὴν πονηρῇ,

Χωρὶς στὸ δρόμο ναυρῇ ἐμπόδιον

Καλὸ σ' ἐκείνην εἴδεν στραφῆ.

ΤΣΟΥΧΤΡΑ.

ΠΕΝΤΕ ΧΙΛΙΑΔΕΣ ΑΝΕΜΙΚΑΙΣ

Καθώρου τυγχερὸς στὸν καρφενέ μου
μὰ καταμόναχος σὲ μὴ μερὶν
καὶ μὲ τὰ σύννεφα τοῦ ναργιέ μου
καπνοστεφάνωνα τῆ λευτεριά . . .

Ξάφνου ἐχτύπησε κάτι στ' αὐτιά μου
ὡσάν ἐγγύησι, σάν μετρητὰ
κ' εὐθὺς ἀρχίνησε μέσα ἡ καρδιά μου
νὰ ἀνταρτίζεται μὰ δυνατὰ.

Κ' εἶπα τὸ φίλο του κνεῖς νὰ σώσῃ
σὲ μὴ περίστασι τόσο δεινὴ
ἀξίζει . . . ἄς νὰ μὴ ! . . . κί ὅτι κί ἂν δώσῃ
εἶναι ἀγαλλίασις ἀληθινή.

Πέντε ζήτησαν σωσταῖς χιλιάδες
καὶ τί νομίσανε πῶς θὰ σκιαχτῶ
εἴκοσι ἔδιναν στοὺς μασκαράδες
γιὰ ἓνα σύντροφο . . . μα διαλεχτό ! . . .

Ἐπειτα γάνομαι γιὰ τὴν ἰδέαν
ὄχι γιὰ πρόσωπα . . . ἀληθινὰ
καὶ θυσιάζομαι γιὰ τὴ σημαία
ποῦ τήνε κλίνουνε στὰ σκοτεινά.

Λοιπὸν κηρύξατε σ' ὅλη τὴ σφαῖρα
ὅτι πληρώνονται εἰκονικαῖς
κί ὅτι θὰ τρίζουνε εἰς τὸν αἰθέρα
πέντε χιλιάδες ἀνεμικαῖς.

ΑΤΣΑΛΗΣ.

Κύριε Μπάκακα !

Κατὰ δυστυχίαν δὲν εἶμαι καὶ ἐγὼ Μπάκακας ἢ κανένα ἄλλο σερπετό, ὥστε ποῦ νὰ μπορέσουμε, ἐκατάλαβες νὰ μιλήσουμε τὴν ἴδια γλῶσσα· ἀλλὰ καὶ γιὰ ἓνα δεύτερο λόγο ἐπροτιμοῦσα νὰ ἤμωνα χελῶνα παρὰ ἄνθρωπος γιὰ νὰ μὴ διαβάζω δηλαδὴ ἐκείναις τῆς θεωρατικῆς κουταμάρας τοῦ «Ραμπαγᾶ». Μπάρε μου ἂν εἶχα τὴν ὑπομονὴν τῆς χελῶνας, ὡς καλῶς ἐκεῖνος ἔχει τὴν ἀδιαντροπία τῆς Μαίμους. Βλέπεις ὅτι σ' ὅλα αὐτὰ τὰ ζῶα καὶ στὰ ἰδιώματα τοὺς εἶμαι μέσα ἀλλὰ μ' ὅλον τούτοις δὲν εἶμαι ζῶο.

«Ἀπὸ τὰ ἄκρα τῆς Ἀνατολῆς, λέει ὁ «Ραμπαγᾶς», καὶ μέσα ἀκόμη στὴν Ἑλλάδα λέει παρακάτω, ζητάει ὁ κόσμος τὸ σπῆτι του — ποῖος τῶ γράφει ; μωρὲ ποῖος τῶ γράφει ; αὐτὴ εἶναι ἡ γενικὴ ἐρώτησις !! τῶρα πές μου στὸ θεό σου κύρ Μπάκακα, ὁ Ἀλεξιάδης δὲν εἶχε δικαίον σὲ κάτι τέτοια νὰ μουγγρίξῃ ὕψιστοι θεοί !!! Σ' αὐτὴ ἀπάνω τὴν φαντασίαν τοῦ «Ραμπαγᾶ» ἐγὼ ἐσυλλογίσθηκα ἓνα παραμῦθι, ὅπου μὴ τρελλὴ εἶχε ἓνα σπιτι καὶ ἀφοῦ ἐλλειδῶθηκε μοναχὴ μέσα σ' αὐτὸ ἐκρέμασε στοὺς στοίχους τοῦ σπιτιοῦ τῆς ὅτι παλιοκάνατα καὶ ἄλλα διάφορα ἀγγεῖα εἶχε καὶ ἀρχίνησε νὰ φωνάζῃ λάμπω ἐγὼ λάμπει ἡ αὐλή μου, λάμπουν καὶ οἱ τοῖχοι τοῦ σπιτιοῦ μου ! ἐκατάλαβες ἦτανε ἡ ἰδέα τῆς ! ἡ ἰδέα τῶρα αὐτὴ εἶναι ἀπαράλ-

χι του άντρα ; γιατί αν την έσκάρωνε από κανένα άλλο μέρος, ο κακόμοιρος ο άντρας ακόμη θα την είχε στη χάρη του.

— Πώς σοι έφάνη ή έπιστολή έν τῷ προχθесινῷ φύλλῳ τοῦ «Μπάκακα».

— Καλή με μόνον έν σφάλμα, ότι εκείνος ὅστις τήν έγραψε δέν έπρεπε νά έπεθύμει νά ἦναι ζῶο, ἀλλά νά ἦναι ἄνθρωπος.

Π. Π.

Έκ τῶν ἀνθρώπων οἱ πλείστοι μετά θάνατον ρίπτονται εἰς τήν κόλασιν διότι οἱ πλείστοι ἐξ αὐτῶν δημιουργοῦνται έν ὥρα νυκτός· εἶναι τὰ τέκνα τοῦ σκότους ! ὀλίγοι δημιουργοῦνται τήν ἡμέραν καὶ αὐτοὶ μεταβαίνουν εἰς τὸν παράδεισον· εἶναι τὰ τέκνα τοῦ φωτός !

ΑΡΑΒΙΚΗ ΠΑΡΑΔΟΣΙΣ.

— Πώς σοῦ φαίνεται τὸ «Φῶς» τοῦ Καρύδῃ ;

— Τὸ φῶς αὐτὸ εἶναι τῆς ἐποχῆς ὅπου ἐκαίετο λάδι· τότε λοιπὸν ἔκαμνε τὰ φηγοῦρα του. Τώρα ὁμως ὅπου καίεται πετρέλαιον καὶ γκάζ τὸ πτωχὸν αὐτὸ φῶς οὐδὲ πογολαμπις δύναται νά ὀνομασθῇ· ἄλλως τε ἔκαμε καὶ καύτρα· ὅσο δὲ καὶ αν τὸ ξεφτελίζη ὁ καντιλιανούτης του, δέν κάμνει τίποτε, διότι τοῦ ἔτελείωσε πλέον καὶ τὸ λάδι.

ΚΡΙΚ.

Μετά τὸ πέρας τῆς ἀκολουθίας διανέμεται τὸ ἀντίδωρον· εἷς πεινασμένος ὄρμα καὶ ἀρπάζει μίαν καλὴν φυύκταν.

Ὁ ἱερεὺς. — Κατηραμένε καὶ έν ψυχίον παριστᾶ τὸ σῶμα τοῦ Χριστοῦ.

— Τὸ ξέρω παππά μου μὲ ἀγαπάω τόσο τὸ Χριστὸ μαὶ ποῦ ἐπιθυμοῦσα νά τὸν φάω ὀλόκληρο !.

ΑΙ ΤΟΡΠΙΛΛΑΙ ΤΟΥ ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗ.

Ἐξεδόθησαν αἱ *Τορπίλλαι* κωμῳδία δίπρακτος τοῦ κ. Γαβριηλίδου. Λάβετε αὐτὰς ἀφῶς ἀνὰ χεῖρας, καὶ ἀναγνώσατέ τας : δέν θά σᾶς πειράξουν ποσῶς· ἀρκεῖ μάλιστα νά τὰς ἐξασμενίσητε με έν καὶ ἡμῖς φράγκον.

Έν τῷ προλόγῳ αὐτοῦ ὁ συγγραφεὺς ἀπορεῖ πῶς έγραψε κωμῳδίαν· ἐρωτᾶ μάλιστα ἑαυτὸν αν ὁ ἴδιος ἀληθῶς τήν έγραψε ! ψηλαφίζεται εἶτα, καὶ εἰρῖσκων φαίνεται έν ἑαυτῷ κάποιαν τορπίλλην ἐκ τῶν πολλῶν ἃς ἐξέδωκε, ἐπαπακῦεται πειθόμενος ὅτι ἐξ αὐτοῦ παρήχθησαν καὶ τόσαι ἄλλαι.

Μᾶς ἤρκεσαν πολὺ αἱ *Τορπίλλαι* αὐταί, οὐχὶ ὁμως έν συνόλῳ καὶ ὡς κωμῳδία ἐξεταζόμεναι, ἀλλὰ κατὰ μέρη καὶ ὡς διάλογοι ἀναγινωσκόμενα. Αἱ τορπίλλαι δηλαδὴ έν τῇ κωμῳδίᾳ αὐτῇ δέν ρίπτονται ὅλοι ὁμοῦ καὶ εἰς ὄρισμένον μέρος, ἀλλὰ σποραδικῶς ἀπαντῶνται, ἐπιφέρουσαι μᾶλλον τήν καταστροφὴν ἢ τήν ἐνότητα τοῦ ὅλου ἔργου.

Εἶναι έν τούτοις ἀληθιναὶ τορπίλλαι, καὶ δύναται ν' ἀμιλλῶνται με τὰς τοῦ κ. Καρακατσάνη καὶ τοῦ Γύλδεγκρων· πολλαὶ ἐκ τούτων ἀποτυγχάνουσι, ἀλλὰ μήπως καὶ πολλαὶ ἐκ τῶν τορπιλλῶν τοῦ κ. Καρακατσάνη δέν πηγαίνουν ἀμόντε ;

Έν τούτοις δυνάμεθα νά εἴπωμεν ἀνεπιφυλάκτως ὅτι τὸ ἔργον τοῦ κ. Γαβριηλίδου δέν εἶναι ἐκ τῶν κοινῶν, καὶ αν

ὁ συγγραφεὺς δέν ἦτο πρωτόπειρος αἱ *Τορπίλλαι* του, καὶ ὡς κωμῳδία, θα ἦτο έν ἐκ τῶν εὐφυῶν ἑλληνικῶν προτόπων, διότι καὶ ἡ ἰδέα εἶναι πρωτότυπος, καὶ αἱ σκεφαὶ καλῶς κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἦττον ἐξηγημέναι.

Ἡ ἔλλειψις λοιπὸν ἐνότητας τοῦ ὅλου ἔργου, ἡ ἀπότομος καὶ οὕτως εἰπεῖν τορπιλικὴ πλοκὴ μερικῶν σακνῶν καὶ τινῶν ἄλλων ἢ ἀτελῆς διεξαγωγὴ, ἀποδοτέα μᾶλλον εἰς τὸ πρωτόπειρον τοῦ συγγραφέως ἢ εἰς τήν ἐλλειψὴν κωμικοῦ έν αὐτῷ πνεύματος. Τούναντίον ὁ κ. Γαβριηλίδης καὶ σατυρικὸν κέκτηται πνεῦμα, καὶ μετὰ πολλοῦ εμφανίζεται τοῦ καλουμένου ἀττικῶ ἀίματος.

Έν πάσῃ περιπτώσει αἱ τορπίλλαι εἶναι τερπύτατον ἀνάγνωσμα, ἐφ' ὃ συμβουλεύομε τὸς φιλιαναγνώστας νά ἐφοδιασθῶσι με μίαν ἀπὸ αὐτὰς, οἵτινες ἰδίως δύναται ν' ἀποβῶσιν ὠφέλιμοι εἰς τοὺς ἀγάμους, καὶ κατ' ἐξοχὴν εἰς τὰ γεροντοπαλλήκαρα.

Δέν ἔχουσι ἀνάγκην νά μεταβῶσιν οὔτοι ἢ ταῦτα (ἀφοῦ εἶναι οὐδέτερα) εἰς τὴν *Κάρθαρον* διὰ νά ἴδωσιν πῶς κατασκευάζονται αἱ λοιπαὶ : ἀλλὰ με μίαν ἐξ αὐτῶν δύναται ν' ἀνατινάξωσιν εἰς τὸν ἀέρα θωρακωτὸν ὑπανδρευμένον ἢ ἐρωτικὸν *Μονότρωα*.

Εἶναι ὠφέλιμος εἰς τοιαύτας περιστάσεις μία τορπίλλη, ἀγοράσατε λοιπὸν ἀγρόσασιε, ἀφοῦ κοπτεῖτε ὀλίγον περισσότερο μίᾶς ροκέτας ἢ μίᾶς τρακατροῦκας.

ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΙ ΛΟΓΟΙ ΜΕΓΑΛΩΝ ΑΝΔΡΩΝ.

Μ α κ ρ ά κ η ς. Λαμβάνων αἷμα ἐκ τῆς πληγῆς του καὶ ἐπιρρίπτων αὐτὸν κατὰ τοῦ Μπέση. **Ν ε ν ἰ κ η κ α ς** **Β ε ε λ ζ ε β ο ὐ λ,** κ ο ρ έ σ θ η τ ε **Ἄ σ μ ο δ α ἴ ε !**

Κ ο υ μ π ά ρ η ς. Ἀποθανήτω ἡ ψυχὴ μου έν μέσῳ τῶν συνδυμοτῶν μου.

Ο ἰ κ ο ν ὀ μ ο υ. Λάσπη ἢ δουλιὰ μου.

Μ ε σ η ν έ ζ η ς. Ἐπέπρωτο μετὰ τὸν θάνατον μου νά συγκροτηθῇ ἡ ἔθνοσυνέλευσις.

Ζ ω χ ι ό ς. Ἀυτὴν ἡμῖν, λέγω ὑμῖν ὅτι ἔρχεται ὥρα καὶ νῦν ἔστι καθ' ἣν μνησθήσονται τῆς φωνῆς μου.

Ζ α ἱ μ η ς. Κλείσατε τὰ παράθυρα διότι μοὶ φαίνεται ὅτι μοῦ πετροβολοῦν τὰ τζάμια.

Λ ε β ἰ δ η ς. (κατ' ἴδιαν). Πάε, καὶ ὁ Δελιγεωργάκος **Μ ό ν.** Βάλτε μου μίᾶ τράπουλα χαρτιὰ εἰς τὴν τσέπη

Ο ΥΠΟΨΗΦΙΟΣ ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ ΣΚΟΥΖΕΣ.

Γράψαντες έν τῷ παρελθόντι ἡμῶν φύλλῳ περὶ τοῦ ὑποψηφίου βουλευτοῦ **Α. Σ κ ο υ ζ έ** περιορίσθημεν ἀπλῶς ν' ἀναφέρωμεν τὰ πρὸς τὴν πατρίδα ἀγνά του νέου αὐτοῦ αἰσθήματα ἐκδηλωθέντα ἰδίως κατὰ τὴν τελευταίαν έν Βιέννῃ παγκόσμιον ἐκθεσιν. Σήμερον ἐθεωρήσαμεν καθήκον ἡμῶν νά συστήσωμεν τὸν νέον αὐτὸν τοῖς ἡμετέροις συνδημόταις ὑπομιμνήσκοντες προσέτι αὐτοῖς, ὅτι ὁ νέος Σκουζέσ εἶναι διδάκτωρ τῆς νομικῆς ἐπιστήμης, ἐγρημάτισεν ἐπὶ πολλὰ ἔτη μέλος τοῦ διπλωματικοῦ σώματος, κέκτηται δὲ ἰκανὴν παιδείαν καὶ ἰσχυρὰν κρίσιν. Φαίνεται σοβαρὸς ἀλλ' εἶναι μειλίχιος, προσηνῆς καὶ ἀξιαγάπητος. Εἶναι ἀνεξάρτητος καὶ ὡς τοιοῦτος ὑπόσχεται νά ἐξυπηρετήσῃ μᾶλλον τὰ κοινὰ ἢ τὰ ἴδια συμφέροντα. Τελευταῖον εἶναι γόνος καὶ ἐκ πατρὸς καλῆς οἰκογενείας καὶ ἐκ μητρὸς ἠρωϊκῆς. Ἀναφέρομεν δὲ τοῦτο οὐχὶ δι' ἄλλον λόγον ἀλλὰ διότι φρονοῦμεν ὅτι τὸ καλὸν ὄνομα φερόμενον ὑπὸ ἐντίμου

Ὁ σεβαστὸς ὑποψήφιος Καλλιφρονᾶς ἰσιώτατο προχθεὶς παρά τινων ψευδῶν ἀνέγκαινα ὑπέβησε καὶ τὸν υἱὸν σου.

O! oui mes enfants... c'est mon enfant aussi!..

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΦΙΝΟΠΟΥΛΟΥ.

Table with 2 columns: Name and Value. Includes Ροσμπίρ (105), Μπιρκι (95), Ίντμ. μπαϊλντι (75), Δίδεται καὶ πατσᾶ.

Πρὸς τὸν συντάκτην τοῦ μηθένος. Χόρσε κυρὰ Σουσοῦ κύττα κι' ἀποπίσου σου.—

Ο ΜΗΑΚΑΚΑΣ ΕΙΣ ΣΥΡΟΝ.

un fallimento elettorale.

Εἰς τῶν ἐν Σύρῳ ὑποψηφίων βουλευτῶν εὐρῶν πανταχόθεν στενά ἔκρινε φρόνιμον νὰ κάμῃ τὴν περὶ πτωχεύσεως δήλωσίν του πρὸς τοὺς ἐκλογεῖς, καὶ ὄχιτο ἀπίων εἰς τὴν πρωτεύουσαν. Εἰσηγητὴν ἐπὶ τῆς πτωχεύσεως τὸν διώρισεν τὸν κ. Κωστὴν Στυλιανόν, τὴν δὲ ὑπαρτήν του ἀφιέρωσεν εἰς τὴν προστασίαν τοῦ κ. Λεον. Κουτσουδάντι μέλους τοῦ ἐν Σύρῳ ὀρφανοτροφείου. Ἐς ὄψονται οἱ Βασειαδάκης καὶ Σκουλούδης ἐξ ὧν ὁ πρῶτος δὲν ἐράνη ἀκριβῆς εἰς τὸ παρὰ τοῦ πτωχεύσαντος ὄρισθὲν rendez-lous, ἀλλ' ὀλίγον πρότερον μενέβαινεν ἐπὶ τοῦ Πηγᾶσου του εἰς τὸ Κροῦσα· ὁ δὲ Σκουλούδης ἔμεινεν ἀπαθὴς εἰς τὴν ἐπιστολὴν τῶν μηδενιστῶν δι' ἧς ἀπειλεῖτο ἡ ζωὴ του. Τοῦ Διαβότρου ὁ γυῖός ἐν' ἠγοβήθηκε.—

ΛΟΓΟΣ ΕΠΙΤΑΦΙΟΣ

ἐκφωνηθεὶς εἰς τὸν νεκρὸν τοῦ μικροῦ Ἀγγέλου τῆς «Καλλιφρονᾶς σας.» ὑπὸ τοῦ «Μπάκακα».

Οἴμοι! χθὲς ἀκόμη, μικρὸ μου ἄγγελε, ἠκούομεν τὴν μελωδικὴν σου φωνὴν ψελλίζουσαν τὰς ἀρμονικὰς λέξεις μπαμπα μاما καὶ σήμερον τὰ παρθενικά σου χεῖλη ἐκλείσθησαν διὰ παντός, ἵνα μὴ τὰς ἐπαναλάβῃς πλέον!..

Χθὲς μόλις ἀνεφύετο ὁ πρῶτός σου ὁδοὺς τὸ χρυσοδοτάκι, καὶ σήμερον ἐπέταξες εἰς τοὺς οὐρανοὺς διὰ νὰ κάμῃς ἐκεῖ ὄλην σου τὴν ὀδοντοφυΐαν, μικρὸν μου ξεπεταρόνι.

Χθὲς μόλις σου ἀπέκοψαν τὸ γάλα καὶ σὲ ἐτάιζαν σιμιγδαλάκι, καὶ σήμερον εὐρίσκεισαι εἰς τὴν παράδεισον ὅπου σὲ ταΐζουν μουγαλεμπῆ λευκὴ μου περιστερᾶ!

Καὶ ποῦ ἀφίνεις τῆς σαλιάρης σου; καὶ τῆς φασκαῖς σου; καὶ τὴν κούνια σου; καὶ ἂν κρυώσης ἐκεῖ ἐπάνω, ποῖος θὰ σὲ περιποιήθῃ, καὶ ποῖος θὰ σὲ ἀλλάξῃ ἂν κάμῃς τὰ τοῖσα σου; ὦ δυστυχία! ὦ συμφορά! Τὸ θεῖον εἶναι φθονερὸν!

Καὶ τώρα πῶς νὰ παρηγορήσωμεν τὰ τρία ἀδελφάκια σου τὸ Ντάκι τὸ Γῶγο καὶ τὸ Νικό σου; (ἐδῶ καὶ τὰ τρία μικρὰ διαρρηγνύονται εἰς δάκρυα καὶ θρήνους διακεκομμένους ὦ... ὦ... α... α... α... δελ... φού... φού... φού... λα μας!) Σιωπήπατε μικρὰ μου! δὲν ἔχει τίποτε ἡ ἀδελφή σας, πηγαίνει ἔως τοὺς Ἀμπελοκήπους καὶ θὰ ἐπιστρέψῃ.— Ναι... αὐ!... ἐπέ!... πέ θά... α... νε.— Ὅχι! ὄχι δὲν ἀπέθανε (κατ' ἰδίαν) εἶναι τρομερόν! εἶναι σπαρακτικόν· γαῖαν ἔχοις ἐλαφρὰν ἀθῶον μου πλάσμα.

Αὐτοῦ που πᾶς ἂν ἀγγελοῦ ἀγγελοῦ ἦτο παρὰ τὸν πατρὸς σου ἀδελφάκια σου νὰ μὴ τὰ ἴπουνε πρὸς ἀλλήλους. Νὰ νὰ πᾶτε ἕνα ἕνα ἕνα ἀποπύου.

Η ΤΣΟΥΧΤΙΑ

Καλλιφρονᾶς τὴν ἠαδερῆκα τῆς Καλλιφρονᾶς σας

Μικρὰ μου, σὰν κατὰ παρὰ τοῦ Καλλιφρονᾶ παρὰ. Καὶ εἰς τὸ κρεβάτακι τοῦ κηθένισα, σμετα... Γιατὶ μαλόνει ὁ Μπαμπάκι, κατὰ Μπαμπάκι... Μορῖς, μορῖς ἂν δὲν ἴδῃ στὴν κούνια σου τὸν Τάκι...

Τὸ καλοκαίρι πέσατε καὶ τὰ καλά παιδάκια. Δὲν πρέπει νὰ γυρίζουνε ἐξώρως στὰ σοκάκια... Μὰ... νὰ τὴν καλὴ φρονάξῃ νὰ ἴδῃ ἅπαντα ὁ Λίκος... Νανί... τὸ ἀγγράκι μου, νανι, νανι ὁ Λίκος...

Ἔγρουσε καὶ διαβάσματα... ἀνοῖξαν τὰ σχολεῖα... Ὅτ' ἀγοράσ' ὁ Μπαμπάκις τοῦ τὴν ἴερ' ἱστορία... Καὶ τούρτες καὶ γλυκίσματα στὸ εὐτακτὸ παιδάκι... Τὸ χαϊδεμένο βάλετε νὰ κοιμηθῇ Γεωργία... Μικρὰ μου, ὁ Μπαμπάκις σας με τὸ ραβδὺ, κρηθῆτε... Ὅτ' ῥάτε ξύλο ἂν γωρῖς στὸ σπῆτι δε βρεθῆτε!..

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ Α. ΣΚΟΥΖΕ.

Χθὲς εἶδομεν δημοσιευμένον τὸ πρόγραμμα τοῦ κ. Α. Σκουζέ. Ὅ,τι ἐν δυοῖς προηγουμένοις ἡμῶν φύλλοις εἶχομεν γράφει περὶ τοῦ ἀξιολόγου αὐτοῦ νέου, ἀντεκατοπτρίζετο ἐν τῷ προγράμματί του ἐκείνω. Συντομία εὐκρίνεια, μετριοφύτης, ἰδοὺ τί ἐχαρακτήριζεν τὸ πρόγραμμα τοῦ καλοῦ νέου. Οὕτως ἀληθῶς ἠνοοῦμεν καὶ ἡμεῖς τὰ προγράμματα, καὶ ταῦτα περίπου ἐπεριμένομεν νὰ ἴδωμεν καὶ τὰ τῶν ἄλλων ὑποψηφίων. Δυστυχῶς ὀλίγοι ἀντεπεκρίθησαν εἰς τὰς προσδοκίας ἡμῶν καὶ τῶν λοιπῶν ἐν γενεῖ ἀνθρώπων. Ἐν ἐκτῶν καλλίστων παρουσιάζεται καὶ τὸ του νέου Σκουζέ, κατὰ τοσοῦτον μάλιστα καθ' ὅσον ὁ νεαρὸς ὑποψήφιος καὶ τοῖ το πρῶτον κατερχόμενος εἰς τὸ πολιτικὸν σταθίον, καταδείκνυσι οὐχ' ἥττον μετριοπάθειαν καὶ σύνεσιν πεποιημένου καὶ εὐ εἰδότης τὰ τῆς πολιτείας ἀνδρός!

ΑΙ ΕΚΛΟΓΑΙ

ΚΩΜΩΔΙΑ ΜΟΝΟΠΡΑΚΤΟΣ

ΠΡΟΣΩΠΑ

Α'. Οἱ ἐπιτήρητοι φαίνεται.

Β'. Οἱ ἐκλογεῖς.

ΣΚΗΝΗ Α'.

(Οἶκος Καλλιφρονᾶ). Εἰσέρχεται μίᾳ ὄμας ἐπὶ κούλιας ἄλλοι σα τὸν κύρ Δημήτρη. Κυρ Δημήτρη, Καλὴ ἑσπέρα σας, κύρ Παύλο! Σοῦ ὄμας πάλι ὅλα τὰ παιδιὰ... γὰρ δὲς τὰ πῶς ἀναθάνουνε ὁ δῶ... με ἄλλους λόγους σοῦ φέρνω ὑπέρους...

Καλλιγᾶς. Σὲ εὐχαριστῶ κύρ Δημήτρη! καθήσατε κύριοι!
Εἰς ἐκλογεὺς. Ἄνυπόδυτος πρὸς ἕτερον.—Κάθισε ρε Ἄγρησιλαε ἐδῶ εἴμαστε ὅλοι ἴσα... Ὁ πάρομοι καὶ τὸ πιστὸ φέρε Νικόλα νερά!... Ὁ Καλλιγᾶς κερνάει σαυτὴν.

Καλλιγᾶς. Κάμνετε κύριοι σαιγάρο (πρὸς τὸν ὑπρέτην) φέρε Νικόλα νερά!...

Ὁ κύρ Δημ. Κύρ Παπποῦ τοὺς ἐφάγαμε ὅλους!... ἀνὰ μὴν σὲ φέρουμε πρῶτο νὰ μὴ με λένε Δημήτρη (πρὸς τοὺς λοιπούς) σηκωθεῖτε παιδιὰ... Καλὴ νύκτα σας.—

Καλλιγᾶς. Καλὴν νύκτα κύριοι, σὰς εὐχαριστῶ.

Ἀγρησιλαός. Χωρὶς σαυτὴν! ὦ ἀδελφεῖ δὲν μᾶς...

ΣΚΗΝΗ Β'.

(Οἶκος Καλλιφρονᾶ). Εἰσέρχεται ὁ κύρ Δημήτρης προπερυσμένος τῆς ὁμάδος δέκα βήματα.

Κύρ Δημ. Καλὴ σπέρα παπποῦ! ἐδῶ μαστε πάλι σοῦ φέρνω τὰ παιδιὰ δῶ δῶ... γιὰ δὲς τὰ... ὀλίγηρο παρθεναγαγεῖο...

Καλλιφρονᾶς. Καλὴ σπέρα σας παιδιὰ μου, καλῶς ὀρίσατε... φέρτε στὰ παιδιὰ καρέκλαις...

Ὁ κύρ Δημ. Ἐ! Παπποῦ τοὺς ἐφάγαμε ὅλους!... Τούτῃ τῇ φορᾷ ἂν δὲν σὲ φέρουμε πρῶτο νὰ μὴ με λένε Δημήτρη...

Καλλιφρονᾶς. Εὐχαριστῶ παιδιὰ μου, εὐχαριστῶ... Δὲν κάμνετε κανένα τσιγάρο; (πρὸς τὸν ὑπρέτην) φέρε ρε Νικόλα νερά στὰ παιδιὰ!...

Εἰς ἐκλογεὺς (πρὸς ἕτερον).—Μὰ ὅλο νερό, ρε Μιστόκλη τί μᾶς περνᾶνε γιὰ βαθρακούς;

Κύρ Δημ. (πρὸς τοὺς λοιπούς) Σηκωθεῖτε παιδιὰ, παπποῦ, καλὴ νύκτα ἔχε πεποιηθῆσαι σὲ μένα καὶ θὰ δῆς!...

Καλλιφρονᾶς. Εὐχαριστῶ παιδιὰ μου καλὴ νύκτα σας... μὰ γιὰ σταθῆτε ἐπήρατε νερό;

Εἰς ἐκλογεὺς (ὀλίγον μεγαλοφώνως) πᾶμε ρε ἀδελφεῖ εἰπιαμε καὶ στοῦ Καλλιγᾶ.

ΣΚΗΝΗ Γ'.

Οἶκος Ῥάλλη (Εἰσέρχεται ὁ κύρ Δημήτρης, ἀκολουθούμενος ὑπὸ τῶν λοιπῶν ἀτάκτως).

Κύρ Δημ. Καλὴ σπέρα κύρ Δημητράκη... Σοῦ φερα πάλι τὰ παιδιὰ... γιὰ δὲς τὰ κοπάδι εἶναι... - μὲ μὴ τουφεκιά σου, δὲν γλυτώνει κανένα...

Ῥάλλης. Καλὴ σπέρα σας κύριοι! σὰς εὐχαριστῶ... καθῆσατε σὰς παρακαλῶ (τοῖς δίδει καθίσματα)—

Εἰς ἐκλογεὺς (πρὸς ἕτερον χαμηλοφώνως) ἐδῶ κάτι θὰ κολλήσῃ ὁ Ῥάλλης εἶναι κουβαρτοπαῖδι!...

Ῥάλλης. Ἐ! δὲν θὰ κάμνετε κανένα τσιγάρο; δὲν πέρνετε κανένα νερό; (πρὸς τὸν ὑπρέτην του) Νικόλα φέρε νερά εἰς τοὺς κυρίους...

Εἰς ἐκλογεὺς (πρὸς ἕτερον). Καταλαβαίνει ρε Αἰάκο πῶς θὰ μᾶς πιάσῃ ὑδροπυκία; σήκω ρε νὰ φύγωμε αὐτοὶ οἱ ἄτιμοι κοροϊδεύουνε!

Κύρ Δημ. Καλὴ νύκτα κύρ Δημητράκη! κι' ἂν δὲν σὲ φέρουμε πρῶτο τούτῃ τῇ φορᾷ νὰ μὴ με λένε Δημήτρη...

Εἰς ἐκλογεὺς. Τοὺς ἐφάγαμε ὅλους... μὰ τὴν Παναγία!...
Ῥάλλης. Σὰς εὐχαριστῶ κύριοι, καλὴν νύκτα σας!...

ΣΚΗΝΗ Δ'.

(Οἶκος Φηλήμονος). (Εἰσέρχεται ὁ κύρ Δημήτρης)

Κύρ Δημ. Καλὴ σπέρα σας κύρ Τιμολέω... ἐδῶ εἴμαστε πάλι... γιὰ δὲς τὰ παιδιὰ εἶναι ὄλα δικά σου Διάτξέ τὰ καὶ πέρτουνε ὄλα στὸ πηγάδι...

Εἰς ἐκλογεὺς (κατ' ἴδιον) πάλι στὸ νερό...
Φηλήμων. Εὐχαριστῶ κύρ Δημήτρη! (πρὸς τὸν ὑπρέτην) φέρε τὸν καπνὸ, καὶ νερά...

Εἰς ἐκλογεὺς (πρὸς ἕτερον χαμηλοφώνως) πάλι στὸ νερό... φέρε τὸν καπνὸ καὶ νερά...

Κύρ Δημ. Κύρ Τιμολέω τοὺς ἐφάγαμε ὅλους... πρὸς τοὺς λοιπούς, παπποῦ καὶ καλὴ νύκτα σας.

Εἰς ἐκλογεὺς (πρὸς τὸν κύρ Δημήτρη) καὶ Δημήτρη... φέρτε τὰ εἶπα πρὸς ὅλους τοὺς κύριους...

Κύρ Δημ. Εἶναι παρὶτὸ κύρ Ἀλέκο, τούτῃ μῆνι σοῦ λέω ὅτι εἶσαι βουλευτὴς πρῶτος.

Φηλήμων. Καλὴ νύκτα σας κύριοι σας εὐχαριστῶ...

ΣΚΗΝΗ Ε'.

(Οἶκος Κομπάρης). (Εἰσέρχεται ὁ κύρ Δημήτρης ἀσπυρνοὺν καὶ κῆρυκος οἱ λοιπὰ τὸν καλοῦθουσι.)

Κύρ Δημ. Καλὴ σπέρα κύρ Ἀλέξανδρε! γιὰ μὲ ὄλα τὰ παιδιὰ, εἶναι παιδιὰ πρὸς πέρτουνε ὄλα στὴ φωτιά γιὰ τὸν κύρ Ἀλέκο...

Εἰς ἐκλογεὺς (κατ' ἴδιον) πάλι στὸν καπνὸ!...

Κομπάρης. Εὐχαριστῶ συμπολιτὴ μου, τὸ παρομοιοῦ μου εἶναι γνωστὸ, κι' ἄρχαί μου... ἡ οἰκογένειά μου.—

Κύρ Δημ. Εἶναι παρὶτὸ κύρ Ἀλέκο, τούτῃ μῆνι σοῦ λέω ὅτι εἶσαι βουλευτὴς πρῶτος.

Οἱ ἐκλογεὺς (πάντες ὁμοῦ) τοὺς ἐφάγαμε ὅλους, τὸν ἄλλους!...

Κύρ Δημ. Κύρ Ἀλέκο, δὲν ἔχει τίποτε γιὰ τὰ παιδιὰ; ἔτσι κανένα δροσιτικὸ... ξέρεις...

Κομπάρης. Ναι φίλοι μου, σὰς βλέπω, εἶστε κουρασμένοι καὶ θὰ ἔχετε ἀνάγκη νεροῦ, ἀλλὰ δυστυχῶς σήμερον μὸ τὸ ἔκοψαν... ἔπειτα νερόν ἀπλῶν... Ἐπιφυλάσσομαι μετὰ τὰς ἐκλογὰς νὰ προσφέρω εἰς ὅλους τοὺς κυρίους ἰπὸ μίην μπίραν... διότι πρὸ τῶν ἐκλογῶν, ἐνδεχόμενον νὰ μᾶς παρεξηγήσουν!...

Κύρ Δημ. Λοιπὸν καλὴ νύκτα σας κύρ Ἀλέξανδρε κ' ἐδῶ εἴμαστε μεῖς...

Κομπάρης. Καλὴ νύκτα σας, καὶ σὰς εὐχαριστῶ.

ΣΚΗΝΗ ΣΤ'.

Πλατεία Συντάγματος ἡ ὥρα σημαίνει 2 μετὰ τὸ μεσονύκτιον.

Κύρ Δημ. Ἐ! παιδιὰ ἀῦριο ποῦ θὰ σὰς ἀνταμῶσω; ἀπόψε καλὰ ἐπεράσαμε!...

Οἱ ἐκλογεὺς. Στὴ Δεξαμενὴ κύρ Δημήτρη νὰ πιῶμε μὴ καὶ καλὴ νερό γιὰ νὰ γλυτώσωμε

Εἰδοποιήσεις.

Ἐν Πειρχειῖ ἀρίκετο πρὸ τινῶν ἡμερῶν ὁ κ. Θεοφίλος Κόκκος διδάσκαλος τῆς Γαλλικῆς καὶ Ἀγγλικῆς γλώσσας ὁ κ. Κόκκος καὶ ἄλλοτε διέμεινεν ἐν τῇ πρωτεύουσῃ παραδίδων μαθήματα τῶν ἀνωτέρω δῶο γλωσσῶν. Παναγιάσθη δὲ νὰ ἐγκαταλείψῃ τὰς Ἀθήνας λόγῳ οἰκογενειακῶν ὑποθέσεων τοῦ ἀφῆσας τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ καὶ ἐν γένει τῇ Ἀθηναϊκῇ κοινωνίᾳ ἀρίστας ἀναμνήσεις, καὶ ὡς διδάσκαλος τῶν ξένων γλωσσῶν, καὶ ὡς χαρακτὴρ ἔντιμος, ἀπειρητός. Ἡ κοινωνία τῆς πρωτεύουσῆς καὶ τοῦ Πειραιῶς θέλει, δεχθῆ φιλοφρόνως τὸν κ. Κόκκον καὶ θέλει συνδράμῃ αὐτοῦ εἰς τὸ ἐπιμοχθῆν τῆς διδασκαλίης του ἔργον, εἰς τὸ ὅποιον καὶ ἄλλοτε τὸν εὔρε τοσοῦτον δόκιμον καὶ ἐπιμελῆ.